

[Aage Fogh.]

Krav paa. Jeg kunde helt ud give Hr. Hauch min Tilslutning, men jeg tog mig tillige Lov til at gøre opmærksom paa, at det var atter en Følge af, at Venstre og Hr. Hauch som Venstremand i 1933 og i 1934 sagde nej to Gange, de skulde have sagt ja. Derfor vil jeg henstille til det ærede Medlem Hr. Duborg og til Venstre i Almindelighed, at de for Fremtiden holder sig det efterretteligt, at de giver det rette Svar paa den rette Tid, for der er i hvert Fald ingen Tvivl om, at det, Landmændene lider under i Dag — det ses baade nu ved Gælds-sanereringen og paa andre Omraader, hvor den højere Rente spiller ind —, er det, at Konverteringen ikke gennemførtes i 1933, og Aarsagen hertil er den Stilling, som Venstrepartiet indtog til forskellige Tider. Derfor forekommer det mig at være en ganske ualmindelig Flothed, naar det ærede Medlem Hr. Duborg fremstiller Forholdene paa den Maade, som han har gjort det her i Dag.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Duborg, at denne Lovgivning var som sædvanlig et Bevis for Regeringens overmaade Karrighed over for Landbruget, hvorimod Regeringen var forførdelig flot til anden Side. Det er virkelig ogsaa ganske interessant at lægge Mærke til, at selv nu, efter at der er ført en Diskussion som den, der førtes her i Gaar, hvor baade Venstres og de Konservatives Repræsentanter var ganske renonce, naar de skulde gøre opmærksom paa, hvor de mange Penge var øst ud, fortsætter det ærede Medlem Hr. Duborg sorgløst paa samme Spor i Dag. Intet har han lært, intet er der forstaaet af det, der foregik i Gaar, og derfor fortsætter man ad samme Linie. Jeg vilde dog tro, at der engang maatte være Mulighed for, at i hvert Fald den Del af Venstres Landbrugsrepræsentanter, der forstaa, hvad det drejer sig om, ogsaa vilde forstaa, hvornaar man skulde gaa ind for de Forslag, der foreligger — altsaa hvornaar det rette Tidspunkt er inde. Om man havde gennemført Saneringsforslaget i 1934 og Konverteringen i 1933, da vilde det have været saadan i Dag, at en meget stor Part af de Landmænd, der nu er ude for overordentlige Vanskeligheder, enten allerede vilde have været fjernet fra Ejendommene eller have haft saadanne Vilkaar, at de kunde have klaret sig selv. Det er vistnok det, man skulde stile imod, og det er det, Venstre har forsømt og forsyndet sig over for. Derfor tilbageviser jeg de Bemærkninger fra det ærede Medlems Side.

Til det ærede Medlem Hr. Fibiger vil

jeg bare rette et Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, at man ønskede en Smørpris, der gav en lønnende Produktion, og jeg stiller derfor det Spørgsmaal, hvilken Pris der ønskes, hvor skal den ligge? Vi har diskuteret den Sag før, men det kunde være rart nu igen at faa at vide, hvor man fra konservativ Side vilde forlange, at Prisen paa Smør skal ligge i den kommende Tid.

Endelig fremsatte det ærede Medlem Hr. Fibiger igen i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Duborg nogle Betragtninger over Umuligheden af, at Landbruget kunde køre videre, som Tilstanden er nu. Og det er jo rigtigt, det erkendes fra alle Sider, at det navnlig for den Del af Landbruget, der har hjemme i de Egne af Landet, der er saa overordentlig haardt ramt af den ringe Høst, er en uhyre vanskelig Tid. Men som jeg gjorde opmærksom paa under dette Lovforslags første Behandling, kan det gennem de Regnskabsresultater, der foreligger, og som overhovedet er det eneste rigtige Materiale, vi har at holde os til, paavises, at der er sket en Tilpasning mellem Landbrugets Bruttoudbytte og dets Driftsomkostninger paa en saadan Maade, at hvis Renteomkostningerne var faldet til samme Niveau, vilde i hvert Fald den værste Brod være taget af Landbrugskrisen i Dag. Naar det ikke er sket, skyldes det udelukkende, som jeg sagde før, at Partiet Venstre sagde nej, da det skulde have sagt ja.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget med de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

J. S. Foget: Ved dette Lovforslags første Behandling blev det af mit Parti forelagte Lovforslag samtidig sat til Forhandling, og jeg havde ventet, at det ogsaa var kommet til anden Behandling sammen med Regeringsforslaget. Men da dette ikke er sket, har vi tilladt os at stille Lovforslaget som Ændringsforslag til Regeringsforslaget. De Ændringsforslag, som Regeringen har stillet, vil ikke gøre Loven væsentlig bedre; den var ikke effektiv og bliver næppe heller effektiv, hvis de her stillede Ændringsforslag gennemføres.

Der er i denne Sammenhæng et meget stort Spørgsmaal, som egentlig aldrig er blevet belyst, men som jeg ved denne Lejlighed har søgt at faa belyst, nemlig hvorvidt det er Landbrugets Gældsbyrde, der først og fremmest er Skyld i Landbrugets daarlige Rentabilitet. Jeg har forsøgt at blive klar over, hvorledes Landbrugets Gældsbyrde ligger i Forhold til Byernes